

Romantiek

De romantiek was een stroming in de Westerse cultuur die aan het einde van de 18e eeuw en aan het begin van de 19e eeuw vooral te vinden was in Duitsland, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk.

Emotionaliteit

Romantici keerden zich tegen de zakelijkheid en de wetenschap die alles met het verstand wilden beschrijven en oplossen. Men stelde er het gevoel, de fantasie, de verbeelding, de intuïtie, het onderbewuste, het onverklaarbare en het raadselachtige tegenover.

In de Romantiek verlangde men er naar om te vertrekken naar het onbekende. Veel jonge mensen liepen van huis weg om de horizon te zoeken.

De kunst

De kunstenaar kreeg in deze tijd veel aanzien omdat hij het gevoel en de verbeelding in beeld kon brengen. Kunstenaars werden als ware popsterren aanbeden. Beroemdheden uit die tijd waren de Duitse schrijver/dichter Goethe en de Engelse schrijver/dichter Byron.

Binnen de kunst zelf was er niet heel veel veranderd. De oude stijlen bleven bewaard, maar de onderwerpen van de werken veranderden naar wat men graag zou willen zien in de Romantiek; fantaseren over hoe mooi het zou kunnen zijn.

De natuur

De romanticus moest niets hebben van de (zich ontwikkelende) industrie, de techniek en de steden. Plekken die nog niet door het menselijk denken waren bedorven kregen de eretitel natuur.

Romantiek

We vergelijken de romantiek met de Verlichting (periode vóór de Romantiek).

Romantiek		Verlichting
gevoel	-	denken
kunst	-	wetenschap
creativiteit	-	namaak
kwaliteit	-	kwantiteit (hoeveelheid)
mens is deel van de natuur	-	mens staat boven de natuur

Romantiek in latere tijden.

- De hippiebeweging van de jaren '60. Hippies verwierpen op een romantische wijze de gevestigde orde.
- Nationalisme en de visie op de Europese integratie. De romanticus wenst de eigen culturele identiteit en de organisch samenhangende gemeenschap te beschermen.
- De kunst.
Sinds de Romantiek is originaliteit een vereiste van de kunst geworden.

Vrijheid op de barricaden, Delacroix

KUNST